

Čís. 221 dis.

Pri posudzovaní otázky, či sa disciplinárne previnenie premlčalo alebo nie, je nerozhodné, kedy sa poškodená strana dozvedela o spáchaní činu alebo o opomenutí, zakladajúcom disciplinárny prečin.

(Rozh. zo dňa 22. októbra 1934, Ds III 55/34.)

N a j v y š š í s ú d ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti Dr. E. S., advokátovi v D., následkom odvolania, podaného vdovou E. B. proti rozsudku disciplinárneho súdu advokátskej komory v Turč. Sv. Martine zo dňa 23. júna 1934, po preskúmaní spisov vyniesol tento rozsudok: Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov potvrdzuje rozsudok disciplinárneho súdu prvej stolice.

D ô v o d y:

Odvolateľka napáda rozsudok súdu prvej stolice preto, že súd počítal premlčaciu lehotu disciplinárneho previnenia, predmet oznámenia tvoriaceho, od tej doby, keď previnenie údajne bolo spáchané, ačkoľvek podľa názoru odvolateľky treba počítat' premlčaciu lehotu od tej doby, keď sa poškodený dozvedel, že obvinený sa nechoval tak, ako to bolo jeho povinnosťou. Odvolateľka je na omyle. Podľa § 102 odst. 2 advokátskeho poriadku trestnosť disciplinárneho prečinu sa premlčí, jestli od času konania alebo opomenutia, zakladajúceho disciplinárny prečin, uplynuly dva roky bez toho, že by oznámenie bolo bývalo učinené. Lahoštejná je tedy pri posudzovaní otázky, či sa premlčalo disciplinárne previnenie alebo nie, okolnosť, kedy sa poškodený dozvedel o spáchaní činu. Táto okolnosť podľa § 72 adv. por. má význam len pri posudzovaní žaloby súkromnej strany o náhradu škody. Disciplinárny súd prvej stolice sa tedy nemýlil, keď počítal premlčaciu lehotu od spáchania údajného disciplinárneho previnenia a keď pominul disciplinárne pokračovanie z toho dôvodu, že nastalo premlčanie, pretože od spáchania údajného previnenia do podania oznámenia uplynuly dva roky.

Čís. 222 dis.

Čin porušující povinnosti advokátského povolání lze podřaditi i pod skutkovou podstatu přečinu zlehčení cti a vážnosti stavu jen, přistoupí-li k němu zvláštní okolnosti, z nichž je na takové zlehčení usuzovati.

Pro posouzení otázky, zda advokát stranu zastupuje, čili nic, nemá významu, zda šlo o zastupování za úplatu, či bez ní.

Subjektivní nepoznání trestnosti skutkové podstaty kárného přečinu o sobě neomlouvá právě tak, jako neznalost trestního zákona v řízení trestním.

Porušení povinností povolání, nikoliv i zlehčení cti a vážnosti stavu, převzal-li advokát, sepsavší jako zástupce obou smluvníků smlouvu,